

meget uklare muligheder for senere at fortsætte i et lektorat.

Det ville endelig være en fordel at få ændret lov om offentlighed i forvaltningen, så der også er offentlighed om besættelse af videnskabelige stillinger, i hvert fald når der er tale om positive bedømmelser. Åbenhed er her som alle andre steder en af de bedste garantier mod usaglige afgørelser.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 1

Bedømmelsesudvalg nedsættes af fakultetsrådene, og også efter den nye universitetslov skal de komme med indstilling til bedømmelsesudvalg. Det er imidlertid mange steder praksis, at institutterne har stor indflydelse på sammensætningen og herunder stiller med udvalgsformanden. Der opstår derved meget let mistanke om, at der ikke foretages en tilstrækkelig uafhængig bedømmelse af ansøgernes stilling. Det foreslås derfor, at der skal være et flertal af medlemmer fra andre universiteter eller forskningsinstitutioner. Samtidig er det væsentligt at præcisere, at medlemmerne skal være aktive forskere inden for det pågældende fagområde.

Ad 2

I forbindelse med stillingsopslag bruges der ofte stillingsbeskrivelser, der er så snævre, at de kun kan være beregnet på at sikre en bestemt ansøger stillingen. Dette bør undgås. Efter den ny universitetslov er det rektor, der endeligt formulerer stillingsopslaget efter indstilling fra fakultetsrådet. Det foreslås at pålægge rektor at sikre, at stillingsopslag ikke formuleres for snævert.

Ad 3

Uanset om instituttet bliver repræsenteret i bedømmelsesudvalget, vil det være rimeligt at give det ret til at udtale sig på linie med studienævnet. Den ansatte skal jo indgå i et arbejdskollektiv på instituttet. Det væsentlige er, at en prioritering efter andre kvalifikationer end de rent akademiske foretages åbent og ikke maskeres som en kvalitetsvurdering.

Ad 4

I den nuværende bekendtgørelse er en kandidatgrad forudsætning for ansættelse. Efter opbygningen af forskeruddannelserne må denne formulering anses for forældet og må erstattes med et krav om Ph.D.uddannelse. I en overgangsperiode vil der dog stadig væk være ansøgere fra generationer, hvor en

formel forskeruddannelse ikke var almindelig, men hvor forskerne i stedet uddannede sig på anden vis. Der er derfor behov for en dispensationsbestemmelse. Det må forudses, at efter en ret kort årrække vil en sådan dispensationsbestemmelse have mistet sin aktualitet, idet alle ældre ansøgere enten vil have opnået en stilling eller være klart mindre kvalificerede end Ph.D'ere.

Ad 5

En af årsagerne til de meget lange tider, der går med at ansætte forskere, er, at det forlanges, at al videnskabelig produktion medsendes i et antal eksemplarer svarende til antallet af medlemmer af bedømmelsesudvalget. Ud over at der er tale om et betydeligt ressourcespild, gør denne sommetider ganske overvældende papirmængde det i realiteten sværere at danne sig et overblik over de enkelte ansøgers kvalifikationer. Det foreslås derfor, at der kun forlanges et mindre antal publikationer medsendt i lighed med, hvad der er praksis mange andre steder i verden. Det præcise antal bør afhænge af faget og af, om der er tale om et lektorat eller et professorat. En samlet publikationsliste bør naturligvis fortsat vedlægges ansøgningen.

Ad 6

Der har udviklet sig en uheldig praksis vedrørende adjunkturer og lektorater. Dels opslås der sommetider adjunkturer, uden at der efterfølgende opslås lektorater. Og dels er det ved at være praksis, at adjunkturer besættes efter en mere lemefældig procedure end lektorater. Når adjunktoret så udløber, er det uklart, om adjunkten har en fortrinsret til det lektorat, der efterfølgende opslås. I nogle tilfælde manipuleres der, så adjunkten får stillingen, selv om der er bedre kvalificerede ansøgere. I andre tilfælde vælges en anden som den mest kvalificerede med det resultat, at adjunkten med rimelighed kan føle sig lokket i en blindgyde.

Denne praksis synes ikke at være i overensstemmelse med intentionerne i ansættelsesbekendtgørelsen. Det foreslås derfor, at alle stillinger på dette niveau opslås som adjunkturer/lektorater, at den bedst kvalificerede får stillingen, og at denne får et lektorat, hvis vedkommende skønnes umiddelbart kvalificeret hertil. Det kan også forekomme, at institutionen finder den bedst kvalificerede god nok til at blive ansat, men ønsker en prøvetid. I så fald ansættes vedkommende som adjunkt. Når adjunktoret udløber, skal adjunkten bedømmes for ansættelse som lektor, men det sker uden konkurrence og uden opslag. Kun hvis